

[Kommunikationsministeren]

regeringens bestræbelser for at føre en politik, der er præget af afbureaukratisering.

Som jeg læser forslaget, kan det opdeles i to hoveddele, en afgiftsdel og en distributionsdel. Hvad angår afgifterne, er regeringen åben for en drøftelse af mulighederne for ad denne vej at reducere mængden af reklametryksager. Hermed kunne vigtige miljøsyn tilgodeses, samtidig med at de nok så omtalte statsfinansier kunne styrkes.

Men regeringen kan ikke umiddelbart tilslutte sig den foreslåede udformning af en sådan afgift. Det er min opfattelse, at det vil være forbundet med betydelige administrationsproblemer at opkræve afgifter på denne facon. Regeringen vil imidlertid ikke udelukke, at afgifterne vil kunne udformes på en anden og administrativt væsentlig enklere måde, hvilket til gengæld må være en absolut forudsætning.

Hvad angår de virkemidler, der indgår i forslaget vedrørende reguleringen af omdelingen af reklametryksager, stemmer de også dårligt med regeringens erklærede målsætning om afbureaukratisering og regelforenkligning. De forbud og påbud, som beslutningsforslaget omtaler, vil efter vores opfattelse øge lovmængden, samtidig med at administrationen af en sådan særlovgivning må forventes at forøge mængden af administrative procedurer. Særlig uheldigt er forslaget om mærkning af adresserede forsendelser, hvis hovedindhold er, som det hedder, ikkebestilt reklame. Hvordan mon sådan en ordning skulle håndhæves?

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der bør indføres en ordning, hvorefter postmodtagerne får mulighed for at frasige sig levering af adresseløse forsendelser, og det er vel også hovedsigtet med forslaget. Det er imidlertid efter regeringens opfattelse en forudsætning for gennemførelsen af en sådan ordning, at den ikke medfører yderligere forbudslovgivning, og at den kan administreres på en forholdsvis enkel måde. Problemstillingen er ikke ny, den har været overvejet i flere år, og der har endog været nedsat en embedsmandsgruppe, som i fjor afgav en redegørelse. Med denne som udgangspunkt har postvæsenet ført forhandlinger med de private distributørers brancheorganisationer om en fælles ordning, der skal gøre det muligt at sige nej tak til reklamer.

På baggrund af embedsmandsgruppens arbejde gav jeg tilsagn om at søge hjemmel til at

fravige postvæsenets generelle befordringspligt for så vidt angår adresseløse forsendelser gennem en ændring af postloven under forudsætning af, at der kunne indgås en sådan fælles aftale med de private distributører. Det har imidlertid indtil dette øjeblik vist sig vanskeligt at opnå enighed om en sådan ordning. Det beror naturligvis bl.a. på, at distriktsblade i kraft af aftaler med amter og kommuner har en informationsopgave over for lokalsamfundene, hvorfor det bliver fremført, at information af den art bør være 100 pct. dækkende.

Jeg vil også i den forbindelse pege på, at de såkaldte distriktsblade jo dækker over et større spektrum. Der er eksempelvis lokalblade med lokalstof, der er kirkeblade og lignende publikationer, og endvidere findes der distriktsblade, der til forveksling minder om egentlige reklametryksager. Iværksættelse af en ordning, hvor distriktsblade ikke er omfattet af et sådant nej tak-skilt, for det kunne man jo godt forestille sig, vil derfor medføre, at der vil ske en vis overførsel fra reklametryksager til distriktsblade. Den problemstilling har været medvirkende årsag til, at drøftelserne med de private distributørers organisationer har taget forholdsvis lang tid.

Ud over forhandlinger med brancheorganisationerne har spørgsmålet været drøftet med Kommunernes Landsforening med henblik på at klarlægge distriktsbladenes rolle i den kommunale informationsvirksomhed over for borgerne og med udgangspunkt heri prøve at etablere en ordning, hvorefter kommunerne fastsætter retningslinier for, hvilke tryksager der kan kategoriseres som kommerciel, henholdsvis ikkekommerciel information.

Jeg vil gerne understrege, at disse drøftelser med KL er på et meget foreløbigt stade, og at det derfor er for tidligt at komme med forudsigelser om resultatet af drøftelserne.

Men i lyset af disse problemområder arbejdes der i P&T på at udvikle en administrativ ordning, som er mindre vidtgående, og som ikke kræver ændring af postloven og derfor vil kunne iværksættes enklere og hurtigere end en lovløsning. I ordningen indgår bl.a., at postvæsenet udvider sit tilbud til kunderne sådan, at afsenderen afgør, om en forsendelse ønskes omdelt til samtlige husstande, eller om forsendelsen skal undtages for omdeling til de husstande, der med nej tak-skiltet frabeder sig levering af adresseløse forsendelser.